

κατὰ μικρόν. Οἱ χωρικοὶ βλέπουσιν αὐτὸ καὶ προστρέχουσιν εἰς τὸ σημεῖον τῆς καταβάσεως· τελευταῖον ρίπτεται ἡ ἄγκυρα, ἢν ἐμπήγουσιν εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἡ τεραστία σφαῖρα σύρεται πρὸς ἄγρον καλυπτόμενον ὑπ' ἀχύρων ἵνα καθελευσθῆ. Οὕτω καταβαίνουσιν οἱ ἀεροπόροι, τὸ δὲ ἀερόστατον κενωθὲν τοῦ ἀέρος συμπαραλαμβάνεται ὑπ' αὐτῶν ἐν ἀμάξῃ, ἥτις τοὺς μεταφέρει εἰς τὸν πλησιέστερον σιδηροδρομικὸν σταθμὸν.

* *

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Πιρὼν καθήμενος πλησίον εἰς τὸ παράθυρόν του, εἶδεν εἰσερχόμενον ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν του τὸν Βολταῖρον. Ἐν τούτοις ὁ κώδων δὲν ἀκούεται, ἀλλ' ἔγραψέ τις μόνον ἐπὶ τῆς θύρας τι διὰ τῆς κρητίδος καὶ ἀνεχώρησεν. Ὁ Πιρὼν σκανδαλισθεὶς ἤνοιξε τὴν θύραν, καὶ βλέπει τὴν λέξιν «Ἀνόητος!» γραμμένην σαφέστατα καὶ ὀλόγραφα. Ὁ Πιρὼν δὲν ἦτο ἄνθρωπος ἱκανὸς νὰ παραμελήσῃ τὴν πληρωμὴν. Μετὰ τινος ἡμέρας λοιπὸν ἔρχεται μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐπιδεικτικώτατα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βολταῖρου, ὅστις δὲν δύναται νὰ κρύψῃ τὴν ἐκπλήξιν του.—Κύριε! λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Πιρὼν, τὸ διάβημά μου τοῦτο δὲν πρέπει νὰ σὰς ἐκπλήττῃ· τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας εἶδα τὸ ὄνομά σας ἐπὶ τῆς θύρας μου, καὶ ἔσπευσα νὰ σὰς ἀποδώσω τὴν ἐπίσκεψιν, τὴν ὁποίαν μοι ἐκάματε.

* *

Ἡ κυρία*, γνωστὴ καθ' ἅπασαν τὴν Ἀττικο-βουιωτῖαν διὰ τὴν ἐπίφοβον φλυαρίαν της, ἐκάλεσε πρὸ μικροῦ τὸν ἱατρὸν... ὅπως τὸν συμβουλευθῆ.

Τῷ εἶπεν ὅτι πάσχει ἀπὸ κεφαλαλγίας, ὀδυνρὰ κεντήματα, κτλ...

— Δὲν ἔχετε ἀνάγκην καμμιάς θεραπείας. Ἄρκει μόνον νὰ ἡσυχάσετε!.. λέγει ὁ ἱατρὸς ὅστις ἐγνώριζε τὴν πελάτιν του.

— Καὶ ἡ γλώσσά μου, ἱατρέ; Δὲν κυττάζετε καὶ τὴν γλώσσάν μου;

— Ἄ, ἀκριβὴ μου κυρία, ἡ γλώσσά σας καὶ αὐτὴ ἔχει ἀνάγκην ἀναπαύσεως.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἐν ἔτει 1839, ὅτε ἡ γαλλικὴ Ἀκαδημία ἐβράβευσεν ἐν τῶν ποιημάτων τῆς κυρίας Colet, ὁ Ἄλφόνσος Karr ὠμίλησεν ἐν ταῖς Guêpes μετ' εἰρωνείας περὶ τοῦ βραβευσθέντος ποιήματος καὶ τῆς ποιητρίας του. Μετὰ τινος ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἄρθρου τούτου, ὁ Ἄλφόνσος Karr, εὐρισκόμενος ἐν τῷ κήπῳ του, βλέπει ἐρχομένην πρὸς αὐτὸν κυρίαν τινὰ.

— Ὁ κύριος Karr; λέγει.

— Εἶμαι ἐγὼ, κυρία· τί δύναμαι νὰ πράξω πρὸς ἐκδούλευσίν σας;

— Ἐχω νὰ σὰς ὀμιλήσω. Ἄς ἔμβωμεν εἰς τὴν οἰκίαν σας.

Ὁ κύριος Karr ἔκλινε διὰ ν' ἀφήσῃ νὰ προηγηθῆ αὐτοῦ ἡ κυρία· ἀλλ' αὕτη ἀποποιεῖται λέγουσα:

— Ὅχι, προηγηθῆτε σεῖς, διὰ νὰ μοι δείξητε τὸν δρόμον.

Ἀλλὰ μόλις ὁ Karr ἔκαμεν ὀλίγα βήματα, καὶ ἡ κυρία σηκώσασα τὴν χεῖρα κατήνεγκεν ἐπ' αὐτὸν πληγὴν δι' ἐγχειριδίου. Παρσευθὺς ὁ Karr τῆς ἤρπασε τὴν χεῖρα, καὶ τὸ ἐγχειρίδιον ἐξέσχισε μόνον τὴν χειρίδα τοῦ ὑποκαμίσου του, καὶ ἐπήνεγκεν ἀμυχάν τινα εἰς τὸ δέρμα. Ἡ γυνὴ αὕτη ἦτο ἡ κυρία Colet.

«Οἱ τοῖχοι τοῦ γραφείου μου, λέγει ὁ Karr ἐν τινι τῶν μυθιστορημάτων του, ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὸ ἀνεκδοτὸν τοῦτο, ἦσαν σκεπασμένοι ἀπὸ εἰκόνας, ὅπλα καὶ διάφορα ἄλλα πράγματα περιεργίας ἄξια. Ἐζήτησα μίαν θέσιν κενὴν, ὅπου καὶ ἔθεσα τὸ ἐγχειρίδιον μετὰ τῆς ἐξῆς ἐπιγραφῆς: *Donné dans le dos par Mme Colet* (Κατηνέχθη ὀπισθεν ὑπὸ τῆς K^ς Colet)».

Ἡρώτησέ τις τὸν Fontenelle ποῖαν τινὰ γνώμην ἔπρεπε νὰ ἐκφράζῃ προκειμένου περὶ ποιημάτων.

— Λέγετε πάντοτε ὅτι εἶνε κακά. Μόλις θ' ἀπατηθῆτε ἅπαξ εἰς τὰ χίλια.

Ἀγγλικὴ παροιμία συνηθεσάτη παρὰ ταῖς Ἀγγλίσις, ὅσαι θηρεύουσι σύζυγον:

«Προτιμότερον διὰ τὴν γυναῖκα νὰ εἶνε ὁ θησαυρὸς γέροντος, παρὰ ἡ δούλη νέου».

? ? ? ?

ΙΩΝΑΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὁ ἱππότης ἄλλοτε ἦτο πολεμιστὴς κατὰφρακτος ἀπὸ χάλυβα, μὲ βράδισμα εὐγενὲς καὶ μεγαλοπρεπές, μὲ σιδηροῦν τὸ ἄκρον τῆς χειρίδος του, μὲ στῆθος πλατὺ, ἔτοιμος ν' ἀψφῆσῃ οἰονδήποτε κίνδυνον χάριν τῆς κυρίας του ἢ τοῦ βασιλέως του. Τὴν σήμερον εἶνε ἀδύνατον νὰ εἰσέλθῃ εἰς αἶθουσάν τινα, χωρὶς νὰ ἴδῃς ἐκεῖ δέκα, εἴκοσι κυρίους ἐνδεδυμένους μαῦρα, ἰσχνούς, φαλακροὺς καὶ ἀσθενικούς. Οἱ κύριοι οὗτοι εἶνε ἱππῶται. (Ἀλφόνσος Κάρο).

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὰ κελύφη τῶν ὠν συνήθως χάνονται ἀπορριπτόμενα εἰς τοὺς σωροὺς τῶν ἀκαθαρσιῶν, ὅπερ εἶνε μεγάλη ἀπώλεια διὰ τοὺς κτηνοτρόφους, εἰς οὓς τὰ κελύφη ταῦτα εἶνε χρησιμώτατα.

Κοπανίζων καὶ ἀναμιγνύωντις αὐτὰ εἰς τὰς τροφὰς τῶν ὀρνίθων, τῶν χειριδίων καὶ ἄλλων ζώων, συντελεῖ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὀστέων τῶν ζώων τούτων καὶ εἰς τὴν καθόλου αὐξησίν των. Οὐδέμια δ' ἀμφιβολία ὅτι προκαλοῦσι μεγάλως τὴν γέννησιν ὠν τὰ κελύφη ταῦτα διδόμενα πρὸς τροφήν εἰς τὰς ὀρνίθιας.